

Üç Büyük Düşman

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Dünyada Allahü teâlânın bir kuluna verdiği en büyük nimet imandır yani Müslüman olmaktır. İman, dünyada huzur ve saadet, ahirette Cennet ve Cemalullah demektir. Kimde bu nimet varsa, o seçilmiş kul demektir; çünkü imanı bizzat Allahü teâlâ verir. Bir nimet ne kadar büyükse, ne kadar kıymetliyse, onun düşmanları da o kadar çok ve tehlikeli olur. İmanın en büyük düşmanı üçtür:

Birincisi şeytandır. Aldatması zayıftır; ama şeytan, şeytanlığından vazgeçmez. Kendisi gibi, insanların da Cehenneme gitmesini ister. Kalbe giremez; ama kalbe vesvese verir. Bazı tuzakları vardır. Bilhassa servet ve şöhret, en başta gelen tuzaklarıdır. İnsanların da en çok peşinde koştukları şey, servet ve şöhrettir. Onun için çok dikkat etmeli. Servet ve şöhret sahibi olacağım diye, şeytanın tuzağına düşmemeli.

İkincisi insanın kendi nefsidir. Nefs Allah'ın düşmanıdır. Allahü teâlâ kendisine bir düşman yaratmış, onu da insanların içine koymuştur. Nefsin amacı insanı kâfir yapmaktır. Şeytan inatçı değildir; ama nefs çok inatçıdır. Son hedefi insanı kâfir yapmaktır. Bunun için de, hedefine ulaşana kadar uğraşır. Çok dikkat etmek gerekir.

Üçüncüsü kötü arkadaştır. Bu çok tehlikelidir. Dünyada rezil eder, ahirette ise Cehenneme götürür. İnsanın imanını öyle çalar ki, o şahsın ruhu bile duymaz. Kitap, gazete, dergi, TV, internet gibi yayınların bozuk olanları da kötü arkadaştır.

İyilik zor, kötülük tez bulaşır. Nefs kötü olduğu için, kötülük çabuk yayılır.

Ölü veya diri Müslümandan feyz, kâfirden ise zulmet yayılır. Bu sebepten dolayı, İslamiyet'in başlangıcında kabir ziyareti yasaktı; çünkü o zaman ölmüş akrabalar kâfirdi. Kâfire ise feyz gitmez. Kabir ziyaretine giden Eshab-ı kiram feyz kaynağıydı; fakat onlardan kâfirlere feyz gitmiyordu; kâfirlerden de zulmet geliyordu. Gidenlerin kalbi kararıyordu. Onun için Peygamber efendimiz, önceleri kabir ziyaretini yasakladı. Bu sebepten, bir gayrimüslimin kabrine gidersek, biz zararlı çıkarız. Hâlbuki bir müminin kabrine gidince, ondan bize feyz gelir veya karşılıklı bir alışveriş olur. Onun için bid'at ehlinden ve kâfirden insana, ancak zarar gelir. Bizden ona fayda gitmez; ama dost olursak biz kaybederiz. Teberri olmazsa tevelli olmaz, uzaklaşmadıkça kavuşulmaz. Yani kötülerden uzaklaşmazsak dosta kavuşamayız, dostlarla birlikte olamayız. Eshab-ı kehf'in köpeği Kıtmir, iyilerle beraber olduğu için Cennete girecek. O halde kim olduğumuza değil, kimlerle olduğumuza bakmalıyız.

Kaynak: dinimizislam.com